

**HVIEZDY
FUTBALU**

LEWANDOWSKI

HARRY CONINX

Hviezdy futbalu Lewandowski

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Harry Coninx

Hviezdy futbalu: Lewandowski – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

HVIEZDY FUTBALU

**ROBERT
LEWANDOWSKI**

HARRY CONINX

FRAGMENT

Tento biografický román opisuje viacero
kľúčových momentov v (doterajšej) kariére Roberta
Lewandowskeho. Niektoré udalosti opísané v tejto
knihe sú založené na autorovej fantázii a nie sú úplne
presným vyobrazením toho, čo sa skutočne udialo.

*Pre Daisy, ktorá spravila z týchto kníh to, čím sú
(bez toho, žeby skutočne rozumela základom futbalu)*

OBSAH

1	Třetí double	7
2	Pani Lewandowska	13
3	Bez klubu	18
4	Spět v hře	24
5	Ďalší krok	27
6	Robertova pätička	30
7	Za Poľsko	33
8	Na vrchole	38
9	Prestup	43
10	Napínavé derby	50
11	Jeden gól za druhým	55
12	Domáce Majstrovstvá Európy	62
13	Pavúk Ligy majstrov	66
14	Posledný súper	75
15	V Dortmunde na pochybách	79
16	Člen Bayernu	86
17	Päť za deväť minút	91
18	Pýcha a penalty	97
19	Večný Ronaldov rival	102
20	200 a ešte to nekončí	107
21	Vysnívané víťazstvo	112
22	Spečatené	115

I

TRETÍ DOUBLE

Máj 2019, Olympijský štadión, Berlín, Nemecko

Bayern Mníchov proti RB Lipsko

Olympijský štadión v Berlíne zaplnil ohlušujúci rev, keď hlásateľ prečítal ďalšie meno v zostave Bayernu.

„Číslo deväť, ROBERT LEWANDOWSKI!!!!“

Robert sedel v šatni a usmial sa, keď začul, ako dav kričí jeho meno.

Hralo sa finále nemeckého pohára DFB-Pokal – čo je nemecká obdoba Slovenského pohára vo futbale –,

v ktorom mal Robert príležitosť vybojovať si už tretie víťazstvo v lige aj pohári v jednej sezóne. Napriek tomu bol úplne pokojný.

„Takže ak získame tento pohár, mohol by si povedať, že sa ti podaril ‚hetrik doublov‘,“ zamyslel sa Kingsley Coman, keď si natahoval štulpne.

Robert sa šibalsky usmial na mladú francúzsku hviezdu, s ktorou mal čoskoro bok po boku útočiť v Bayerne.

Pripojil sa k nim aj krídelník Serge Gnabry. Robert hodil očkom na miesto kúsok ďalej od zvyšku tímu, kde mladý hráč sedel. Bolo to jeho prvé finále a celý deň bol mlčky.

„Si nervózny, Serge?“ spýtal sa Robert a podišiel k nemu.

„Trochu,“ priznal Serge popritom, ako si nemotorne uväzoval šnúrky na kopačkách.

„Pusti to z hlavy,“ mykol Robert plecami. Rada bola taká chabá a nezáživná, že sa Serge nemohol ubrániť smiechu, keď pozrel na svojho spoluhráča.

„Tebe sa to ľahko hovorí. Ty si Robert Lewandowski! Zrejme si strelil gól v každom svojom finálovom zápase!“

Roberta vždy pobavilo, keď si ľudia mysleli, že bol odjakživa len superhviezdou.

„Poďme si to tam vonku užiť a dobre sa zabaviť,“ povedal s povzbudivým úsmevom predtým, ako sa v duchu pripravil na nadchádzajúci zápas.

Bayern čelil klubu RB Lipsko, tímu plnému špičkových nemeckých hráčov, ktorý Bayern poriadne potrápil v Bundeslige. Roberta to však nevyviedlo z miery. Manuel Neuer sa postavil a vykročil k dverám. „Vyhrali sme ligu, chalani. Vybehnite teraz na trávnik a vyhrajme tento pohár!“

Robert naklonil hlavu zo strany na stranu, ponáťhoval si krk a potom nasledoval svojho kapitána. Bol na sto percent odhodlaný vrátiť sa späť do šatne s medailou na krku.

Zápas sa rýchlo rozbehol a Bayern už hral na plné obrátky.

Po polhodine hry sa David Alaba predral pomedzi protihráčov na súperovu polovicu a chystal sa centrovať loptu do šestnástky.

Robert si našiel kúsok voľného miesta, počkal si na loptu a potom ju chladnokrvne hlavou odrazil smerom na bránku.

GÓL!

Razom bolo 1 : 0! Robert sa otočil k fanúšikom, ktorí už zase skandovali jeho meno, a cez plece sa usmial na spoluhráčov, ktorí za ním šprintovali. Strelil góly v nespočetných finálových zápasoch, no ani napriek tomu tieto chvíle nestrácali nič zo svojho čara.

„Čo som ti hovoril?“ zakričal mu Serge do ucha, keď ho konečne dostihol, „ty si Robert Lewandowski!“

Zápas sa rýchlo rozbehol a Robert sledoval, ako sa Bayern spolieha na svojho skúseného brankára Manuela, ktorý predviedol niekoľko skvelých zákrokov a udržal tesné vedenie.

Robert si uvedomoval, že ak chce mať víťazstvo isté, musia pridať ešte jeden gól.

Potom Kingsley, akoby Robertovi čítal myšlienky, získal v šestnástke loptu a napálil ju do vrchného rohu brány.

GÓL!

Robert od radosti udrel päšťou do vzduchu, z výkonu mladého krajného útočníka bol nadšený. Bol si istý, že

dva góly na víťazstvo stačia, no začínal ho premáhať ten známy pocit – že ho čaká ešte jeden gól.

Do konca zápasu zostávalo len pár minút, lopta vyletela ďaleko dopredu a Robert uvidel svoju šancu. Rozbehol sa za ňou, striasol sa obrancu Lipska a prebil sa dopredu, jeden na jedného.

V takejto situácii sa ocitol už tisíckrát a presne vedel, aké techniky má k dispozícii. Brankár sa hodil po lopte a šmýkal sa po trávniku, a tak Robert loptu jednoducho prehodil ponad neho.

GÓL!

Bol to jeho 40. gól v sezóne. Rozbehol sa späť k davu burácajúcich fanúšikov Bayernu na tribúnach a tentoraz s vervou preskočil bariéru, aby bol bližšie k ich šialeným oslavám.

Odznelo záverečné odpískanie, čo znamenalo, že Bayern vyhral 3 : 0. Získali double – a Robert zavŕšil svoj hetrik v podobe troch doublov.

Na ihrisku prebiehali bujaré oslavy. Robert už ani nevedel, kto ho objíma a gratuluje mu, ale potom začul známy hlas.

„Lewi!“

Otočil sa a zbadal, ako k nemu kráča Arjen Robben. Toto finále bolo pre ostrieľaného krídelníka posledným zápasom za Bayern, a tak prišiel a Roberta objal.

„Dokázal si to! Dosiahol si rekord v počte gólov strelených vo finále pohára!“ zvolal Arjen.

Robert zaklonil hlavu a pozrel na oblohu, ako mal v takýchto chvíľach vo zvyku. Na to, čo cítil, neexistovali slová; vedel len, že nechce, aby sa to skončilo.

Keď sa začal ceremoniál, pri ktorom sa odovzdávali medaily a trofeje, Robertova tvár bola už samý úsmev.

Pozeral sa, ako Manuel dvíha Nemecký pohár vysoko nad hlavu, zatiaľ čo nekonečné more fanúšikov Bayernu mávalo vlajkami a jasalo.

Vedel, že väčšina ľudí by túto chvíľu nazvala vrcholom svojej kariéry. Bol útočníkom, ktorý lámal rekordy, bol dôležitým článkom jedného z najlepších klubov na svete a vyhral nespočetné množstvo trofejí...

Avšak Robert nebol ako väčšina ľudí. Zo svojho pohľadu ešte nedosiahol úplný vrchol a mal veľké plány týkajúce sa toho, čo malo nasledovať s „Robertom Lewandowskim“.

2

PANI LEWANDOWSKA

Máj 1998, Robertova základná škola, Leszno, Poľsko

Robert tam stál a od nudy kopal do zeme.

Ako vždy sa prezliekol do športového ako prvý a teraz musel trčať pred telocvičňou, kým sa nachystá zvyšok triedy.

Povzdychol si a rozhodol sa spraviť si zopár výpadov, aby sa zahrial. Aj keď sa vždy snažil chystať pomaly ako väčšina detí, nechcel zároveň premárniť ani sekundu telocviku.

Bola to jeho najobľúbenejšia hodina vôbec a dnes sa venovali jeho najobľúbenejšiemu športu – futbalu. Lenže telocvik mal pre Roberta aj jednu veľkú nevýhodu. Jeho učiteľkou telocviku bola jeho mama.

Spočiatku to bola tá najtrápnejšia vec na svete. Robert bol presvedčený, že ho karhala viac než iné deti, len aby dokázala, že ho nešetří, a doma to večer často vyústilo do veľkých hádok.

„Videla som, že nepočúvaš, Robert,“ zakričala jeho mama Iwona, keď po prvej hodine, čo ho učila, vybehol po schodoch. „Vyzeral si, akoby si sníval niekde na obláčku,“ dodala, skôr pobavená ako nahnevaná.

„Áno, sníval som,“ odvetil Robert, „predstavoval som si, ako hrám futbal za Poľsko!“ Nato buchol dverami svojej izby.

Robertov otec Krzysztof, ktorý počúval dole, sa zasmiel na svojom synovi. V jeho veku sa správal rovnako.

Postupne si však Robert zvykol, že ho učí jeho mama. Niekedy sa z toho dokonca tešil, aj keď neznášal, že ju musel volať „pani Lewandowska“.

Bola naozaj vynikajúca športovkyňa – hrala profesionálne volejbal – a on vedel, že jej vedomosti a skúse-

nosti mu môžu pomôcť dosiahnuť podobnú úroveň vo futbale.

Robert si na to pomyslel, keď sledoval, ako posledných žiakov súrila zo šatní a potom skupinke ukázala, aby sa pobrala na školské futbalové ihrisko.

Ak si dnes u mamy šplhne, bude mať oveľa väčšiu šancu získať od nej užitočné tipy.

Keď trieda dorazila na ihrisko, zachoval si zdvorilý výraz, aby nevzniklo nedorozumenie, že nepočúva alebo sníva s otvorenými očami.

Jeho mama uviedla hodinu a potom dala každému na výber: buď bežecké cvičenia, alebo tréning streľby na bránu.

Pre Roberta to bolo jasné ako facka a chvíľu nato už páľil rany do starej ošarpanej brány. Brankár, jeho kamarát Aleksander, bol čoraz frustrovanejší, lebo nič nechtyl, ale Robert jednoducho nevedel prestať strieľať góly. Do horného rohu, k ľavej tyči aj rovno do prostred brány – všetko dokázal! Usmieval sa od ucha k uchu.

Robert bol vždy najšťastnejší, keď mal loptu pri nohách. Keďže jeho mama hrala volejbal a otec bol poľský

šampión v džude, vždy ho povzbudzovali, aby vyskúšal veľa rôznych športov. Robert však vždy vravel, že futbal si ho už vybral.

Jeho otec, ktorý tiež hrával futbal za miestny tím, bol obzvlášť nadšený.

„Jedného dňa z teba bude superhviezda, synak,“ hovoril mu počas dvojhodinovej víkendovej cesty, keď vozil deväťročného Roberta na tréning do mládežníckej akadémie MKS Varsovia Varšava.

Dvojica vždy využila čas v aute na rozhovory o najvyššej poľskej lige, nazývanej Ekstraklasa, a o Robertovej sľubnej budúcnosti v nej.

„Presne z tohto dôvodu som ti dal meno Robert,“ zvolal otec so smiechom, „je to meno pre futbalistu! A meno, ktoré budú ľahko skandovať všetci tvoji fanúšikovia po celom svete!“

Zvuk davu fanúšikov skandujúcich jeho meno bol presne to, čo si Robert predstavoval, keď napálil ďalšiu strelu okolo Aleksandra priamo do brány.

„Nezabudni trénovať aj ľavou nohou, Robert,“ počul za sebou mamu. Okamžite ľavačkou napálil loptu do brány a s úsmevom sa k nej otočil.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Hviezdy futbalu: Lewandowski***.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.